

वा०श०

॥५॥

उपर्येति तवोपरिप्रदेशंप्राप्नोति ॥ तस्माद्विश्रमाय त्वमुत्तिष्ठेति पूर्वेणान्वयः ॥ एतदुत्तरं हनूमान् रामकार्यार्थी भीमकर्माखमाप्नुतः ॥ श्रमंचप्लवगेंद्रस्य समीक्ष्योत्थातुमर्हसीति प्राचीनः पांक्तः पाठः ॥ अत्र खमाप्नुत इत्यनंतरं केचित् श्लोकाः प्रक्षिप्ताः परैरितिकतकः ॥ यतोरामकार्यार्थी यतश्च श्राम्यति ततस्तस्य श्रमंसमीक्ष्योत्थातुमर्हसि ॥ ९३ ॥ लवणां भसोवचोनिशम्येत्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ एतदुत्तरं शातकुंभमयैरित्यादि अत्रापि द्वित्रिश्लोकप्रक्षेपः परेषां हिरण्यनाभत्वविवरणं शातकुंभमयैरिति ॥ आदित्योदयसं

सु०कां०

स एष कपिशार्दूलस्त्वामुपर्येति वीर्यवान् ॥ हनूमान् रामकार्यार्थी भीमकर्माखमाप्नुतः ॥ श्रमंचप्लवगेंद्रस्य समीक्ष्योत्थातुमर्हसि ॥ ९३ ॥ हिरण्यगर्भेभैनाकोनिशम्यलवणांभसः ॥ उत्पपातजलात्तूर्णमहाद्रुमलतावृतः ॥ ९४ ॥ ससागरजलंभित्वावभूवात्युद्धितस्तदा ॥ यथाजलधरंभित्वादीप्तरश्मिर्दिवाकरः ॥ ९५ ॥ समहात्सामुहूर्तेनपततःसलिलावृतः ॥ दर्शयामासशृंगानिसागरेणनियोजितः ॥ ९६ ॥ शातकुंभमयैःशृंगैःसकिन्नरमहोरगैः ॥ आदित्योदयसंकाशैःरुहिरवद्विरिवांबरं ॥ ९७ ॥ तस्यजांबूनदैःशृंगैःपर्वतस्यसमुत्थितैः ॥ आकाशंशस्त्रसंकाशमभवत्कांचनप्रभं ॥ ९८ ॥ जातरूपमयैःशृंगैर्भ्राजमानैर्महाप्रभैः ॥ आदित्यशतसंकाशःसोभवद्विरिसत्तमः ॥ ९९ ॥ समुत्थितमसंगेनहनूमानग्रतःस्थितं ॥ मध्येलवणतोयस्यविघ्नोयमितिनिश्चितः ॥ १०० ॥ सतमुद्धितमत्यर्थमहावेगोमहाकपिः ॥ उरसापातयामासजीमूतमिवमारुतः ॥ १०१ ॥ सतदासादितस्तेनकपिनापर्वतोत्तमः ॥ बुध्वातस्यहरेर्वेगंजहर्षचननादच ॥ १०२ ॥

॥५॥

काशैरिति उपलक्षित इति शेषः ॥ ९७ ॥ शस्त्रसंकाशं शस्त्रवत् श्याममाकाशं कांचनप्रभमभवत् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ असंगेन अविलंबेन ॥ १०० ॥ पातयामास ॥ तमत्यर्थमुद्धितं दृष्ट्वा तच्छृंगं पातयामासेत्यर्थः ॥ १०१ ॥ सादितोऽवसादितोऽधः कृत इति यावत् ॥ जहर्षचननादचेति प्राचीनः पाठः ॥ बलवैभवं दृष्ट्वा जहर्ष स्योत्थानप्रयोजनावेदनायननाद शब्दंकृतवान् ननंदेतित्वा धुनिककल्पितः पाठः ॥ १०२ ॥